

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: P. S.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2020, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 4. 2020, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 20. 3. 2020 žalobkyně

není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že nesouhlasí s lékařskými posudky o invaliditě, které již byly vypracovány. Dodala lékařské zprávy, které podle ní potvrzují zhoršení jejího zdravotního stavu.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8. 6. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 16. 10. 2020 a žalobkyní doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně dne 3. 2. 2020 podala žádost o invalidní důchod. Dne 20. 3. 2020 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že nejde o invaliditu žádného stupně dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně dle kapitoly VI, položky 8h přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 30%. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 4. 2020 k zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 29. 5. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole VI, položce 9a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 10% a toto hodnocení dále zvýšil o 10% na celkových 20%. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. V. H. a z jeho nálezu ze dne 18. 2. 2020, z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě včetně žaloby a profesního dotazníku a dále z lékařských nálezů: cévní vyšetření MUDr. G. L. ze dne 14. 5. 2020, MR ramene vpravo prim. MUDr. P.H. ze dne 17. 4. 2020, úrazová ambulance MěN Ostrava MUDr. I. D. ze dne 13. 2. 2020, ortopedie MUDr. T.P. ze dne 24. 2. 2020, 8. 4. 2020, 24. 4. 2020 a 15. 5. 2020, neurologie MUDr. R. ze dne 4. 5. 2020 a 15. 5. 2020, EMG MUDr. J. K. ze dne 5. 5. 2020, neurologie MUDr. M. R., Ph.D. ze dne 18. 6. 2020, neurologie MUDr. K. (EMG) ze dne 15. 10. 2020, 5. 5. 2020 a 30. 1. 2020, neurochirurgická ambulance MUDr. M. M. ze dne 22. 7. 2020, MUDr. E. M. ze dne 29. 7. 2020, 13. 7. 2020 a 10. 8. 2020, MUDr. P. V. ze dne 21. 7. 2020, MUDr. S. R. ze dne 17. 8. 2020, MUDr. J. S. ze dne 2. 9. 2020, ortopedie MUDr. M. W. ze dne 29. 9. 2020, cévní MUDr. G. L. ze dne 17. 9. 2020, komplexní neurologické

vyšetření MUDr. M. K. ze dne 20. 7. 2020 a 3. 9. 2020, ortopedie MUDr. T.P. ze dne 4. 9. 2020, MR C páteře prim. MUDr. P. H. ze dne 13. 12. 2019, neurologie MUDr. D. R. ze dne 26. 11. 2019 a 31. 1. 2020, propouštěcí zpráva MěN Ostrava, interna od 20. 8. 2019 do 23. 8. 2019, neurologie od 2. 9. 2019 do 13. 9. 2019, rehabilitace 18. 9. 2019 a 4. 10. 2019. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 8. 6. 2020 je podle posudkové komise lehká polyneuropatie dolních končetin, která odpovídá kapitole VI, položce 9a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť postižení nervů dolních končetin je lehké bez podstatného dopadu na funkce končetin. Procentuální hodnocení uvedené v kapitole VI, položce 9a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. 10%, zvýšila posudková komise pro ostatní zdravotní postižení o 10% na celkových 20%.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 8. 6. 2020 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně stejně jako lékař ČSSZ Ostrava. PK MPSV ČR uvedla jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně lehkou polyneuropatii dolních končetin, přičemž toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu VI, položku 9a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které je dáno procentní hodnocení 10%, které zvýšila o dalších 10% s ohledem na ostatní zdravotní postižení na celkových 20%. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně odlišně než lékař OSSZ Ostrava, neboť se nejedná a nejednalo o lehkou hemiparézu (kapitola VI, položka 8h přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.), jak lékař OSSZ Ostrava uváděl ve svém posudku. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že žalobkyně byla přítomna jednání posudkové komise, při kterém byla vyšetřena přítomnou neuroložkou. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod

korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Posudek PK MPSV ČR ze dne 16. 10. 2020 byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, přičemž i sama žalobkyně u ústního jednání dne 11. 3. 2021 uvedla, že nemá žádné nové lékařské nálezy a žádnými dalšími omezeními, než která jsou uvedena v diagnostickém souhrnu onemocnění tohoto posudku, netrpí a nebyla u ní zjištěna.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 8. 6. 2020 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 4. 2020.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 11. března 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

